Freken Balle matab siis kõik oma murekoorma oma südamesse ja jutustab ainult oma wõerastele talle tehtud ülekohut, misjuures ta ise palawaid pisaraid walab. . .

Jõulu laupäew. . . Freken Balle läheb surnuaiale, krants käes, mida ta hauale tahab wiia ja näeb korraga „petist", kes enesele uue palitu on julgenud teha lasta. „Õnnetust" päewast peale ei olnud ta teda enam näinud. Ta oli siis ruttu ühe habemeajaja juurde sisse jooksnud, — teades, et wanapiiga talle sinna järele ei tule.

Esimene Jõulu püha. . . Kõwasti helisewad kirikukellad. . . Terwes linnas walitsew pühade liikumine. Kabel on kuuste ja lilledega äraehitud ja inimesed tulewad surnuaiale oma armsamate haudadele lillesi annetama ja palwetama. . . Kirikukellad helisewad kõwasti pühalikult. . .

Freken Balle ei näe ega kuule midagi. Ta kuuleb ainult kuidas lumi ta jalgade all krudiseb ja näeb ainult „petise" uut palitut toreda linnunahast kraega.

Ainult kättemaksmise himu põleb ta sees — ta wiskab oma krantsid käest maha ja jookseb keppi ülestõstes ta järele.

Ta lööb tee peal ettepuutuwad kuused kõige küünlatega ümber, trambib roosid, tulpanid haudade peal maha ja kihutab talle järele, üle hauküngaste ja üle kõige, mis ette juhtub. Ja kui ta siis talle järele jõuab, siis jooksewad sõimusõnad üks teisest wägewam üle ta huulte, — nagu põlew laawa Wesuwist wälja purtskab.

Waene „petis" pistab ümberwaatamata põgenema, nagu põder, keda koerad taga ajawad ja karjub, mis wähegi jõuab: „Sa oled kurat — päris tõsine kurat!"

Aga wanapiiga saab alatu „petise" warsti kätte, kuni juurderuttanud inimesed waese petuse ta küünte wahelt päästawad.

Siis alles läheb Freken Balle rahulikult kõrwale, korjab oma krantsid ülesse ja seab oma hauda korda, mispeale ta ruttu kodu töttab. Oma toas istub ta siis wedruleentoolile ja kiigutab end kaua, kaua, tasa, tasa, — ise mõtlewalt oma ette waadates. . .

Warsti peale selle sureb „kurjategija." . . Kui ta testament awati, siis selgus, et ta sel tähtsal päewal, esimesel jõulupühal kell 9 hommikul oma testamendi ümber oli teinud ja kõik oma wara Freken Ballele pärandas, sellest muidugi ka osa oma lastele. . .

Kas ei ole see mitte armastus?

Tartus, Kaubahoowis nr. 26.

E. Günther'i

enne Martin Böckler'i

wärwi pood

Tallinnas ja Wiljandis,

Tartus, Kaubahoowis № 6,

müüb tingimata kõige odawama hinnaga kõiksugu hääd **lõnga** ja **kanga wärwisid, seebikiwi, willa kraasisid** ja kuulsaid **Steiermarki terase wikatid. Maaldri wärwisid** kuiwalt ja aururammuga õliga õerutud. **Wärnitsad, lakki, liimi** ja **pintsliside. Seina-** ja **katusepappi** wabriku hinnaga.

Tartus, Kaubahoowis nr. 26.

Tartus, Kaubahoowis nr. 26.

Tartus, Kaubahoowis nr. 26.

Ilma hinnata!

Kas teie põete Rheumatismust?

Käe liikmete wigastus üleüldise kroonilise Rheumatismuse juures.

Mina leidsin ühe täitsa kahjuta rohu Rheumatismuse arstimiseks ja, et kõiki aunstatud lehe lugejaid sellega tutwustada, saadan heameelega igale soowijale **ilma mingi maksuta** ühe proowi, ühes pildidega kaunistatud raamatukesega, wene, saksa ehk poola keeles, milles Rheumatismus omas mitmesuguses olekus kirjeldatud on. Kirjawahetus wõib ka eesti- ja lätti keeles olla. See on üks wäga mõnus rohi, mille abil paljud kargud ja keppid nurka on heitnud. Adresserige postkaart 4 kop. margiga:

M. E. Trayser, 245 Bangor House, Shoe Lane, London, England.

Tähendus: Peaks Teie ehk edaspidi weel seda rohtu tarwitama, siis wõite teda arstidelt, ehk kohalikust apteegist saada.

Seda ja teist.

Uue kasu. Kord leidis Peeter Suur oma naljahamba Balakirewi magamast ja wihastas.

„Sa sunnik magad hirmus palju, see on su terwisele kahjulik!"

„Just sellewastu: uni on mulle terwiseks ja kasuks!" wastas naljahammas.

„Mispärast?" küsis keiser.

„Terwiseks sellepärast, et ta jõudu kõwendab, kasulik sellepärast, et unes inimene ikka wähem pattu teeb kui ilmsi.

Eesti rahva Kasuline Kalender 1913, lk. 16